

Sebián-Ivicsics Julianna vagyok, Julcsi néni.

Két évtizede dolgozom tanítóként. A tanító pálya egyik legizgalmasabb időszaka vár rám is most, amikor a kicsi elsősök csillogó szemekkel, tele kíváncsisággal és tudásvágygal megérkeznek az iskolába.

Az első iskolai élmények nagyon meghatározóak a gyerekek életében, ezért fontosnak tartom, hogy jól érezzék magukat az osztályközösségben és az iskolában. Nagy türelemmel, sok játékkal igyekszem mindent megtenni azért, hogy zökkenőmentes legyen az iskolába való beilleszkedés, a rám bízott kisgyerekek nyugodt, derűs és szeretetteljes légkörben fejlődjenek.

Töreksem arra is, hogy a szülők bizalommal forduljanak hozzám, hiszen a gyerekek fejlődését csakis a mi együttműködésünk, közös gondolkodásunk segíti. Közös a felelősségünk. Gondolkodtam rajta hogyan tudnék úgy bemutatkozni, hogy tényleg jobban megismerjenek és azt találtam ki, hogy megkérdem a negyedikes gyerekeket, szerintük milyen vagyok? Azt válaszolták, hogy: „Kedves vagy”. „Jószívű, megértő, barátságos vagy”. „Okos vagy”. „Nagyon jól tanítasz”. „Vicces vagy”. És ez így is van...